

AUDIOTRANSRIPTIE FOCUSINTERVIEW 2 – 30 MRT 2023

Onderzoeker [00:00:01] Ik heb twee analyses gedaan, waaronder het laatste experiment. Ja, en ik wil even checken zo of dat klopt. Ik denk dat het ongeveer twintig minuutjes zal duren, maar dat kan.... Ik weet het niet zeker. Uhm. Ik weet ook niet of al mijn vragen de juiste vragen gaan zijn. In ieder geval, jouw antwoorden zijn niet juist of fout en ik ben alleen maar in alles tegen alles wat denkt of voelt. Uhm en ja, uhm daar moet ik dus nog iets zeggen over anonimiteit enzo, maar dat weet jij.

J2. [00:00:43] En dat hoeft voor mij niet te zijn.

Onderzoeker [00:00:50] Ah, mag ik jouw leeftijd nog iets? Want die weet ik niet. Nou moet ik ook nog ergens noteren: 33 Oké, en dus jouw hoogste diploma is nu een...?

J2. [00:01:01] Hbo.

Onderzoeker [00:01:02] Hbo. Ja oké. En wat schrijf ik op als beroep?

J2. [00:01:08] Lerarenopleiders.

Onderzoeker [00:01:10] Ja oké, ja. Uhm ja. En dan zie ik ook nog geschreven hobby's.

J2. [00:01:18] Uhm. Ja, beeldend bezig zijn met de hond wandelen. Lezen, films kijken en af en toe iets van padel of schaatsen of zwemmen of zo. Maar vooral wandelen, denk ik. Ik denk dat ik dat wel echt heel graag doe. Ja.

Onderzoeker [00:01:42] Oké, dank je wel. Als inleidende vraag. Het is nu enkele weken geleden dat je deelnam aan een sessie en ook wat langer bij de vorige sessie. Waren de experimenten waar je aan deelnam nieuw voor jou? Of heb jij al eens iets gelijkaardigs meegemaakt?

J2. [00:02:07] Nee, die waren volledig nieuw. Ik heb nog nooit op die manier naar kunst gekeken.

Onderzoeker [00:02:16] En hoe bezoek je normaal gezien een museum? Of hoe kijk je normaal gezien naar kunst?

J2. [00:02:24] Meestal bereid ik me wat voor. Hangt een beetje af van in welke context ik een museum bezoek omdat ik voor mijn werk met studenten musea ga bezoeken. Dan doe ik natuurlijk een grondige voorstudie en dan gebruiken we methodes zoals VTS Visual Thinking Strategies, opdrachten vanuit Das Arts om kijkstrategieën aan te leren. Maar als ik zelf ga, dan kan het zijn dat ik wel bijvoorbeeld wat over de kunstenaar, dat ik wat achtergrond over de kunstenaar opzoek en me dan verder wel laat verrassen. Maar als ik specifiek... Hoe kijk ik naar kunst? Is denk ik gewoon echt vanuit een stilstaande positie, misschien een klein beetje voor schuifelen. En ja, echt gewoon vanuit beschouwen en dat proberen eerst binnen te laten komen. En dan daar wel iets theoretisch Ik ben eigenlijk vooral wel cognitief ermee bezig.

Onderzoeker [00:03:37] Ja, oké. Wat is jouw eerste reactie, als ik nu vraag hoe heb je die namiddagen toen beleefd? Wat is dan jouw eerste top of mind reactie? Je hebt natuurlijk twee experimenten gedaan. Misschien moeten we het enkel over het laatste hebben. Ik denk dat dat belangrijk is, anders gaan we door elkaar lopen en dat is misschien verwarrend. Dus wat is jouw eerste reactie als ik jou nu vraag van: hoe heb je die laatste namiddag toen beleefd? Wat is jouw top of mind reactie? Was het eerste dat bij jou opkomt als je terugdenkt aan die sessie?

J2. [00:04:12] Dat was enorm verrijkend en verbindend. Ja, ja.

Onderzoeker [00:04:18] En als je zegt verrijkend. Wat bedoel je daarmee? Op welke manier?

J2. [00:04:29] Sowieso ondervinden dat je zo intuïtief en zo lijfelijk, in interactie eigenlijk, de betekenis van een werk naar boven kan halen. Dat vond ik..., ja, dat bracht me eigenlijk heel veel verwondering. En, ja, dat voelde heel erg zoals: er is meer.... Je hebt cognitie niet per se nodig om toch te kunnen vatten wat dat daar afspeelt, in dat werk. En dat je eigenlijk dus vooral elkaar nodig hebt.

Onderzoeker [00:05:10] Ja, want je zegt ook verbindend. Is dat wat je bedoelt met verbindend of hoe zie je dat?

J2. [00:05:21] Ja, ja. Ik weet echt gewoon van niemand de naam meer. Maar gewoon de connectie die ik wel met die mensen gevoeld heb. Dat vond ik heel bijzonder. En dat is precies of dat je... Voor mij voelde het echt alsof dat wij in een ander bewustzijn kwamen, waarin we, zeg maar samen iets aan het doen zijn en onze lichamen eigenlijk aan het aftasten waren. Zonder barrières. Er was heel veel openheid naar elkaar, heel ontvankelijk. Maar het maakte ook niet uit wie we precies waren, zeg maar. Dat vond ik heel bijzonder. En dat voelt alsof je een connectie maakt op een heel ander niveau dan wanneer je iemand in een andere setting ontmoet.

Onderzoeker [00:06:18] En je bedoelt met 'het maakte niet uit wie wij waren' van achtergrond of zo? Oké, ja, we waren alleen daar, samen in groep.

J2. [00:06:31] Ja inderdaad, ja.

Onderzoeker [00:06:33] Het ging niet over wie is J2. ook op andere momenten of andere plekken?

J2. [00:06:39] Nee, ik vond dat dat eigenlijk bijna gewoon buiten jezelf stappen was. Ja, ik weet niet of dat dat ook zo voor de anderen gold. Want ik denk dat er bijvoorbeeld... Het meisje of de jonge vrouw met de blonde haren, die was ook wel echt heel erg aan het redeneren. Maar je merkte dat toen zij dat wat begon los te laten, omdat zij zag wat er bij ons aan het gebeuren was, dan merk je toch dat haar manier van denken op de achtergrond verdwijnt. En dat zij dus eigenlijk ook gewoon een speler in het in het veld wordt.

Onderzoeker [00:07:20] Ja, zij was inderdaad een beetje sceptischer in het begin hé.

J2. [00:07:25] Ja, ja.

Onderzoeker [00:07:28] Heb je daar op een later moment nog aan gedacht? Is het ergens blijven hangen? Heb je erover nagedacht of over gepraat met mensen?

J2. [00:07:38] Ja, ja, ik heb er met meerdere mensen over gesproken, waaronder mijn moeder, omdat ik natuurlijk ook een keer een sessie mee gedaan had. En dan wil ik toch graag vertellen hoe ver je was gekomen. En ja, ik wou ook aftoetsen bij haar van wat ik voelde bij de laatste opdracht: dat zo'n beetje loskomen uit jezelf en echt ineens mee in dat geheel zitten. Of dat dat ook overeen komt bij haar ervaring en opstellingswerk. En dat vond ik heel interessant om het daar met over over te hebben. En van de beschrijving die ik gaf, beaamde zij dat wel. En ja, ik heb er ook veel over nagedacht omdat het natuurlijk ook wel dicht bij mijn onderzoek komt, in de zin van ja, het cognitieve zou niet van belang moeten zijn om toch de boodschap of de intentie van een werk te kunnen ervaren. Dus dat vond ik ook heel interessant. Ja, en ook gewoon echt op zichzelf staand, de ervaring van wat we daar samen gedaan hebben. Op die manier met mensen in contact komen, dat vond ik gewoon heel bijzonder. Dus dat is me wel bijgebleven.

Onderzoeker [00:09:15] Ja oké. Heb jij ook nog actie ondernomen? Heb je daar misschien nog elementen van toegepast? Heb je iets over het werk opgezocht of de werken? Uhm. Of ben je nog een keer naar het museum gegaan vanuit de nieuwsgierigheid dat je het nog een keer wilde beleven? Is daar nog iets van overgebleven dat je ook nog verder gebruikt?

J2. [00:09:38] Ja, ik ben zelfs nog nadien naar De Pont geweest. Wel een ander museum, maar wat ik geprobeerd heb was eigenlijk gewoon: ik ben daar gaan rondwandelen en eigenlijk alles wat me direct een soort van trigger gaf, daar heb ik de eerste oefening gedaan. Dus gewoon echt blijven staan, langer kijken en dan gewoon benoemen voor mezelf van: wat wat voel ik hier? Dus dat was wel fijn. Ik merkte dat het heel veel rust gaf ook. En dan zo van: ben ik nu nog nieuwsgierig om meer te weten erover? Ja, dat was een een fijne eerste stap om om een werk te kunnen ontmoeten.

Onderzoeker [00:10:33] Nu zo'n beetje de grotere vragen. Wat heeft deze ervaring voor jou gebracht? Wat heeft het echt bij jou gedaan? Je hebt al wel een paar keer.... Het kan zijn dat ik vragen stel die je al een stukje beantwoord hebt, maar ja, dat is een beetje om de structuur te houden, dus maakt niet uit als je dingen herhaalt of zo.

J2. [00:10:57] Ja, vermoedelijk komt het ook door een tweede keer vragen wel weer nog diepgaander naar boven.

Onderzoeker [00:11:04] Dus wat heeft het experiment of die sessie, wat heeft dat echt voor jou gebracht wat heeft het voor jou gedaan?

J2. [00:11:25] Ik denk wat het voor mij het meest bewogen heeft denk ik, is omdat ik kunst toch wel altijd vanuit... Ja, ik denk dat ik zelf best wel sterk gelover ben ook van: uiteindelijk ga je je opzoekwerk moeten doen of ga je er dingen over moeten weten om de hele context te kunnen vatten. En dan vind ik het soms lastig dat bijvoorbeeld mijn studenten, dat die daar ehm ja, dat die weinig achtergrondkennis hebben qua geschiedenis, qua beeldelementen, zo van die dingen. Terwijl nu was het totaal niet nodig om dat te hebben. En het feit dat bijvoorbeeld als je daarnaar kijkt en toch eigenlijk altijd je eigen referentiekader meeneemt. En dus was voor mij die moeder...daarvan dacht ik van: Ja, nee, die vindt..., die heeft gewoon last van al die muziek en zo. Dus is zo'n beetje stilte voor zich uit aan het staren. Zo van: ik probeer wat uit te zonen en door de opstelling die we gedaan hadden, kwamen we eigenlijk tot de conclusie dat er veel meer een soort van content gevoel was. En dat zij daar eigenlijk zat vanuit: oh, lekker in mijn gezin. Ik wil eigenlijk dichtbij zijn, mijn kinderen op schoot en zo... Dat er juist veel meer rust en verbondenheid in zat. En ik denk niet dat ik dat eruit had kunnen halen door er zo vanuit die cognitie naar te kijken. Dus ja, voor mij voelt het ook wel een beetje alsof dat mijn geloof een beetje onderuit gehaald is. En dat je eigenlijk dus al heel ver komt door er zo naar te kijken, zeg maar. Ik merk in mijn eigen onderzoek dat ik vooral eigenlijk een soort van verbondenheid wil creëren en dus de stap wil verlagen om mensen gewoon betrokken te krijgen in het kunst kijken. En dan hopelijk vanuit daaruit misschien een nieuwsgierigheid gaan ontwikkelen om er verder onderzoek naar te doen. Maar dat dat niet per se de eerste stap is om het te moeten doen. Maar ik had bij jouw experiment echt ervaren, zo van: zonder de achtergrond, de theoretische achtergrond of het bijschrift zijn we tot iets gekomen wat echt wel relevant was, zeg maar, waar je echt ook nadien cognitief gewoon het over zou kunnen hebben. Maar dat had zich, zeg maar op een hele andere manier geopenbaard. Er was niemand anders die moest vertellen van: hey dit is er aan de hand. Nee, we hebben daar echt gewoon lijfelijk zeg maar, ja, blootgesteld. En ik denk dat dat voor mij wel het meest bijgebleven is, het meest impact gehad heeft.

Onderzoeker [00:14:55] Dus eigenlijk dat perspectieven ook kunnen wisselen op het werk, naarmate dat je het in de ruimte zet en mensen zich daartoe beginnen verhouden. Dat eigenlijk de oorspronkelijk de afwezige moeder, of de dysfunctionaliteit werd genoemd. Dat dat nu inderdaad ineens een soort aanwezige moeder wordt die wel, uhm... maar maar vanuit rust aanwezig is.

J2. [00:15:22] Ja.

Onderzoeker [00:15:22] Ja oké. Zijn er nog andere gebeurtenissen geweest in uw leven die dit gevoel of of deze ervaring hebben kunnen beïnvloeden?

J2. [00:15:40] Wacht even. Ik moet eventjes herfraseren om te begrijpen.

Onderzoeker [00:15:44] Ja, sorry, dat is misschien wel belangrijk. Ja, dus je zegt van: Ik ben eigenlijk niet meer vanuit mijn cognitie aanwezig geweest bij het werk, maar de drempel is... Dat is wat jouw onderzoek ook wil doen... de drempel is verlaagd om eerst een soort band met een werk op te bouwen. Nu zeg ik het even in mijn eigen woorden. Ik weet niet of het voor jou helemaal klopt, maar...? Uhm, waarbij mensen op één of andere manier gefascineerd worden of geraakt worden in bepaalde elementen. En dat hun perspectief op dat werk verandert en dat daardoor de aantrekkingskracht van dat werk verhoogt. Zo zou ik het even zeggen. Uhm, ja, zonder dat we bezig zijn met kunsthistorische context of uhm, weetjes, wetenschap rond dat werk. Uhm. Dus dat is wat er gebeurt. Zijn er nog andere gebeurtenissen in jouw leven geweest die ook zo'n invloed hadden om op die manier naar werken te gaan kijken?

J2. [00:16:58] Je vraagt wel om specifiek naar werken te kijken en of dat of ik eerdere ervaringen gehad heb met....

Onderzoeker [00:17:08] Ja, ik vind dat nu ook moeilijk, want hoe wil ik die vraag nu stellen? Uhm, ik wil eigenlijk te weten komen wat is toe te schrijven aan mijn experiment en wat is mogelijks toe te schrijven aan andere ervaringen? Dus bijvoorbeeld uhm... Als je zegt van: ja, ik kijk eigenlijk altijd op zo'n manier naar werken, wat je nu niet zegt hè, maar... Uhm ja, uhm ik ik uhm.

J2. [00:17:36] Ja, als het al eigen is, dan zou het, dan heeft het natuurlijk... Ja. Ik denk dat er wel... Bijvoorbeeld het feit dat ik wel ervaring heb met mindfulness, denk ik wel dat dat helpt, omdat je dan sneller in dat onderbewustzijn zakt, zeg maar. En dus het cognitieve ook wat makkelijker kan loslaten. Dus ik denk ook dat als dat een aantal jaren geleden was geweest, denk ik dat ik meer moeite had gehad met.... Of ja, zou het mogelijk zijn dat ik meer moeite had gehad met de opdracht. Maar dat kan ik niet met zekerheid zeggen natuurlijk. Uhm. En wat ik ook wel doe is het langer stilstaan bij werken. Dat is iets wat ik ook gewoon al heel lang doe. Ik vind

het gewoon heel fijn om, zeg maar, echt gewoon op een bankje te gaan zitten en gewoon echt de tijd te nemen om daar volledig te scannen, uit te pluizen en de dingen op te merken die je in een 9 seconden niet ziet.

Onderzoeker [00:18:44] Dus de vaardigheid van het aandachtig kijken, dat is wel iets wat je al hebt, wat je meeneemt in dit soort ervaringen. Ja.

J2. [00:18:53] Ja. Dus ik denk dat dat wel al als voorgrond speelt. Ik bedoel als achtergrond meegenomen wordt. Amai.

Onderzoeker [00:19:04] Ja, ja ja ja. Uhm. Wat waren de stukken die zeker wel werkten voor jou en wat werkte er niet?

J2. [00:19:19] Goh, ik denk voor mij was het de.... Ehm....in de eerste opdracht.... Ehm, vond ik het... Ja, vond ik het echt fijn om gewoon voor een werk gezet te worden, zeg maar. En dat je het gewoon mocht laten binnenkomen. Dus dat werkte voor mij heel goed. Ehm. En ook wat ik daar, denk ik, wel fijn aan vond, was dat het best een beknopte nabespreking was. Dat je echt gewoon... Dat je een woord kon zeggen. Ik heb wel het gevoel van: ik denk dat dat er wel wat meer afgebakend mag worden, want sommigen pakten echt een tijd om het helemaal uit te beginnen leggen. En dan denk ik: dat was niet wat er gevraagd werd. En dan heb ik zelf een beetje moeite om dan weer dat op te brengen om daar naar te luisteren. En dat ligt ook aan mezelf. Dat ik gewoon graag wil dat een opdracht goed uitgevoerd wordt. En ook omdat het dan weer vraagt om te schakelen vanuit dat intuïtieve naar ehm cognitief begrijpen wat die ander aan het zeggen is. Terwijl dat, denk ik, gewoon één woord. Dat vond ik eigenlijk wel een hele mooie, omdat je dan... Dat is eigenlijk een soort van impuls die binnenkomt en dat vermengt zich met jouw eigen, ja, gevoelens of ervaringen. Terwijl dat bij een hele uitleg, dan moet ik me echt gaan richten en coderen wat er gezegd wordt en dan moet ik eruit stappen. Bij de tweede opdracht merk ik ook dat het... We hebben het er al een keer over gehad. Dat het eigenlijk wat... iets meer naar het cognitieve neigt, maar ik vind het wel een hele goede voorbereiding in de zin van dat je al een keer ervaart om een stukje van het schilderij te zijn, zeg maar. Dus ik begrijp de tweede opdracht heel goed in voorbereiding voor de derde. Ehm. En daar vraag ik me ook af omdat... Je merkt dan in de groep ook dat dat er veel toch bijvoorbeeld de personages zijn en dat het eigenlijk best wel uitzonderlijk is als je dus bijvoorbeeld een kleur krijgt, een beeld aspect pakt. Ehm. Want ik had zelf bijvoorbeeld de lade. Dat is ook echt gewoon een voorwerp. Terwijl het ook bijvoorbeeld over de schaduw had kunnen gaan. Wat misschien wel ja,... dat maakt het nog abstracter. Waardoor ik denk dat ook in die derde opdracht het makkelijker wordt om je in een abstract gegeven of een concept, zeg maar, te kunnen bewegen. En dan die laatste opdracht vond ik gewoon heel erg fijn. Ik denk dat er ook hele goede onderwerpen gekozen waren uit het werk. Ehm. Ja, ja, het bracht het echt samen, zeg maar. Het waren precies de puzzelstukken, zeg maar, die op dat speelveld moesten staan om ook in elkaar te kunnen vallen, zeg maar. Dus, ja, ik vond die derde oefening echt heel fijn. Daar kan ik ook echt niks kritisch ofzo over zeggen.

Onderzoeker [00:22:49] Ja, dat leek wel of heel dat werk tot leven kwam. Vooral zo door die muziek. En allee, ik ga niet te veel inspelen op wat jij zegt, maar jij speelde... Jij nam de rol van de muziek en ik vond daardoor werd het ineens luid en veel en wow.... Er gebeurde wel iets met hoe dat dat werk tot leven kwam. Mijn eigen narratieve verbeelding werd daardoor ook groter.

J2. [00:23:16] Ja, dat had ik zelf ook. Ja.

Onderzoeker [00:23:19] Omdat je daar eigenlijk bijna in 3D brengt. En ja, zonder dat je moet acteren of zonder het echt te moeten uitbeelden kan je wel vertellen over wat je erbij voelt.

J2. [00:23:31] Ja, ik vond het super bijzonder toen dat we onze enige man die er tussen zat, zeg maar, zo en die dan de moeder speelde dat die juist dicht bij mij terug kwam staan toen ik eigenlijk een een plek verder weg nam. En toen klikte dat zo ineens. Dat was echt... Ik krijg er gewoon terug kippenvel omdat dat was zo bijzonder eigenlijk. En toen had ik zoiets van: ja, maar dit is het. Het is juist eigenlijk die samenhang van dat gezin. En dat was ook heel grappig, dat dan zeg maar de dynamiek van van het gezin, die dan ook door iemand opgenomen was, dat die ... want die was heel de tijd in beweging ... en dat die ineens dan ook stilviel, zeg maar en wat dicht bij ons kwam en zo. En dat was zo van: ah ja, onderbewust is iedereen zich aan het herschikken omdat we voelen dat die betekenis ineens klopt of zo. Ja, dat was... Ja, ik vond het eigenlijk gewoon magisch zo. Ja, ja.

Onderzoeker [00:24:37] Grappig, want dat woord magisch heb ik ook gebruikt toen ik eerst meedeed. Uhm oké, wat was voor jou... Ja, misschien heb je het net beantwoord, maar dat weet ik niet. Dus ik ga de vraag opnieuw stellen: Wat was voor jou echt een belangrijk moment tijdens de sessie?

J2. [00:24:58] Ja, ik denk wel... Dat was echt mijn kippenvel moment, zeg maar. Maar wat ik ook heel interessant vond was toen we het werk van te voren eventjes bespraken van: wat zien we? En dat bijvoorbeeld... voor mij was dat zo.... best wel natuurlijk dat er ook muziek in zit, zeg maar. Want dat gebeurt. En dat je dan anderen zo zag van: oh ja, inderdaad, daar moet ook iets van geluid klinken op dat moment. Zo dat dan... Uhm ja... Dat je echt elkaar ook heel erg kunt beïnvloeden in hoe dat je naar iets iets kijkt. En dat dus de dingen die ik vanzelfsprekend vind, dat die dus - ik denk dat de ergens wel weet, maar zo... Toch is dat.... Ik denk dat... Wacht, ik probeer het helder te stellen, want ik ben aan het denken en praten tegelijk. Uhm, ik denk dat er een uh uh dat ik op dat moment heel duidelijk een verschil voelde met kijken en waarnemen. Met waarnemen bedoel ik dan dat je... Dus wat je ziet, dat je daar ook een soort van in context gaat plaatsen, dat je dat tot leven brengt en dat et, zeg maar, een soort van ja filmfragment afgespeeld wordt, zeg maar. En dan merk je veel meer op, dan wanneer dat je gewoon zegt: ah ja, er staan instrumenten afgebeeld. Punt.

Onderzoeker [00:26:42] Ja.

J2. [00:26:45] En ik denk dat ik dat interessant vond om dat zo te zien.

Onderzoeker [00:26:52] Maar de vraag die daarbij bij mij nog opkomt is: moeten we na de opstelling niet nog eens samen voor dat werk gaan zitten om nog eens te kijken van: oh, hoe... Welke betekenis heeft dit werk nu voor ons gekregen door die ervaring? Ja, want we hebben daar wel in een cirkel aan tafel over gepraat in de nabespreking, maar eigenlijk stond dat werk toen buiten ons. Ik wil er nu geen brainstorm van maken, want dat is dan weer een andere oefening. Maar dat is wel een idee dat bij mij opkomt van: we moeten het wel terug over het werk hebben. Wat heeft die opstelling ons nu gebracht? En daar voel ik dat we....

J2. [00:27:31] Ik wil daar wel kort op antwoorden. Ja, ik denk dat dat heel interessant is om te doen. En ook, als docent zou ik zeggen: ja, doe dat, neem dat terug en en ga eens opnieuw kijken wat je ziet, wat je opmerkt. Aan de andere kant als als participant had ik heel erg het gevoel dat ik was voldaan, zeg maar. Die beleving maakte dat ik... ik weet niet... dat voelde precies alsof ik, zeg maar, gewoon de alwetende over dat werk was, ofzo. En voor mij klopte het gewoon. En ik weet niet of ik daar dan nog persé behoefte aan had om dat te doen. Maar tegelijkertijd denk ik wel dat het heel relevant zou zijn.

Onderzoeker [00:28:21] Ja, want in hoeverre was jij met het werk in contact, terwijl dat je de opstelling aan het doen was? Heb je daar dan nog naar gekeken of zo? Of was je gewoon vooral bezig met die rol en enkel euh...?

J2. [00:28:37] Nee, ik merk wel dat het ... met momenten was... In het begin, dacht ik, dácht ik... dat is belangrijk, te weten wat ik gezien had en dus neem je een standpunt in. En toen had ik ook het gevoel dat ik niet meer zo... dat ik eigenlijk niet meer moest kijken, dat ik het gewoon moest uitbeelden. En met dat we begonnen te bewegen voelde ik heel erg dat ik terug wilde kijken naar het werk van: ah ja, verandert nu die gezichtsuitdrukking van die moeder voor mij of...? Dan merkte ik wel dat ik de hele tijd terug wou naar dat werk, omdat het toch een andere lading krijgt. En dan zie je bijvoorbeeld ineens ook gewoon de zachtheid in de ogen van die vrouw. En precies ook ergens dan ineens een soort van contentheid. En dat is dan.... Ja, het is wel dus ook... Ik denk dat opnieuw dat waarnemen is van: wat zie je nu echt en welke betekenislagen zitten daarachter? En dus denk ik eigenlijk ja, dat ik het misschien toch wel fijn had gevonden om er terug naartoe te gaan. Mm, hu. Ja, ja.

Onderzoeker [00:30:01] Ja, dat zou ik in een volgend experiment eens kunnen uitproberen, hè? Oké. Uhm heb je bepaalde drempels ervaren? Uhm. En als dat zo zou zijn, wat heeft jou geholpen in het experiment om drempels te overwinnen?

J2. [00:30:21] Ik vond sowieso de begeleiding van Ruth heel fijn. Ze stelde ons echt op ons gemak. En even dat eerste rondje, wat we vooral doen om onsnog eventjes voor te stellen. Dat vind ik dan ook wel fijn. Niet per se dat ik dan de namen enzo onthoud, maar wel dat je een soort van eerste indruk krijgt van wie je als medespelers hebt, zeg maar. Ehm, ja, ik vond wat jij ook doet, zo een beetje met humor de museumhygiëne uitleggen en ehm ja, ook duidelijk maken dat eigenlijk alles oké is en dat komt wat komt en we zien wel voor de rest. Dat helpt ook. En wat ik ook merkte is... want in het begin heb ik dan wel een beetje schroom, omdat er dan andere mensen ook rondlopen. Ehm en dan is het wel zo... - maar dat gaat vanzelf of zo - dat je op een gegeven moment voelt in een soort van bubbel zit. Ja, de rest loopt wel voorbij. Maar dat is precies of je even buiten loopt en dat er zo wat bladeren in de herfst vallen, die zijn er, maar je hebt er eigenlijk niet meer echt aandacht voor. Het is net of je op een gegeven moment in een bubbel voelt zitten zeg maar. Dat de andere mensen daar wel aanwezig zijn, maar dat dat meer deel van het decor is, dan dat je daar nog mee bezig bent.

Onderzoeker [00:32:41] Ja, en, ik weet niet of het zo is, maar zou het kunnen dat dat gidsen systeem daar ook een belangrijke factor in is?

J2. [00:32:53] Ja, ja, ik denk ook, en dat is misschien ook wel een beetje met de videocamera en zo die er dan bij was, dat het voelt alsof je iets heel goed aan het doen bent. Ik weet niet goed hoe ik het moet uitleggen, maar het is niet dat je daar uhm. Ja ja, gelijk hangjongeren een beetje zot aan het doen bent of zo. Maar ja, het voelt wel alsof dat je echt deel aan het nemen bent aan iets en dat dat heel gerechtsvaardig is dat jij daar in opgaat en dat je dus eigenlijk een beetje alsof je een performance aan het doen bent in het museum. Want je merkt ook dat de anderen soms bleven kijken en nieuwsgierig waren naar wat we aan het doen waren. Maar dat dat er gewoon echt mocht zijn. En ik denk wel door het feit dat daar dus inderdaad begeleiding in was en je dat als groep deed, dat dat dan ineens ok is ofzo.

Onderzoeker [00:33:54] Ja, ja dus dat de sérieux wordt gehouden. Dat het enerzijds in de onderzoekssetting en anderzijds door de begeleiding die u heel de tijd bij de les houdt. Dat het niet zomaar een spel is of zo dat je wel echt in je concentratie kunt zitten van wat dat je aan het doen bent.

J2. [00:34:20] Ja, en ik voelde ook wel dat wat we deden, dat dat ook heel respectvol was, zeg maar. Ook naar het museum toe. Dus het voelt gewoon echt alsof ik daar mocht zijn en mocht doen wat we deden zeg maar, omdat het gewoon uhm... Ja, ik vond jouw beschrijving heel mooi. Dat pakt hem wel, zeg maar.

Onderzoeker [00:34:48] Ja oké. Ik heb enkele thema's opgeschreven. Ik ga die even hier aflopen om te kijken of we het daarover gehad hebben? Op welke manier heeft jouw lichaam bijgedragen aan deze ervaring? Of het lichamenlijk gewaarzijn of zo.

J2. [00:35:15] Ja, ja, ik denk dat ik lichamenlijkheid, want ik heb dat woord wel een aantal keer gebruikt, merk ik. Maar nu dat we het daar zo over hebben, denk ik: ik heb wel vooral gewoon gestaan. Of gezeten, maar zo niet per se uitgebeeld of de houdingen aangenomen. Het was meer echt plaats in de ruimte aannemen en je verhouden tot het werk. Maar ik denk wel dat je dat nodig hebt om uit het cognitieve te komen. En bij die laatste oefening voel je heel sterk dat dus jouw.... Ja, bijvoorbeeld in die laatste oefening had ik een momentje. Ik was echt heel dicht tussen twee andere personen gaan staan en dan ben je heel erg bewust van je lichaam. En dat is iets wat je nooit zou kunnen bereiken door dat gewoon uit te spreken aan elkaar. Dat is iets wat je echt moet voelen, want je voelt elkaars warmte en de spanning ook, zeg maar, een beetje van je straalt iets uit. Want ik was eigenlijk die irritante muziek. En dat was precies of dat je dat wel uitstraalt dan ook. Ja, ik heb het gevoel dat je er echt met je lichaam moet kunnen uiten - niet per se houdingen aannemen, maar gewoon de intentie voelen en daar neerzetten - dat je dat nodig hebt om daar in dat stadium te komen van dat uhm intuïtief aanvoelen wat die betekenislagen zijn.

Onderzoeker [00:37:21] Dus je hebt je lichaam wel nodig om te kunnen voelen wat de betekenis is van jouw rol? Maar je het is niet dat dat daarom heel erg begint te bewegen of zo?

J2. [00:37:35] Ja, inderdaad.

Onderzoeker [00:37:36] Ja, het is niet zo dat je daar ook expressie aan wil geven? Maar het is een soort inwendige lichamenlijke gewaarzijn ofzo?

J2. [00:37:46] Ja, ja. Ik vind dat je het goed pakt.

Onderzoeker [00:37:51] Oké. Ja, ik was ook aan het zoeken naar in welke mate de methode van opstellingenwerk een meerwaarde zou kunnen zijn. Want. Maar je hebt natuurlijk ook al heel veel over verteld, dus misschien moeten we daar niet per op teruggaan. Maar in een eerste experiment werd er bijvoorbeeld gezegd Goh, als wij nu gewoon aan het kijken waren geweest, was dat voor mij ook voldoende geweest. En eigenlijk weer dat aan het einde van ons experiment ook gezegd, door iemand van: goh, gewoon kijken.... Ik vraag mij dan af als we gewoon waren blijven kijken of dat we niet gewoon hetzelfde hadden ervaren, dan zei toch iemand van: nee, ik vond dat toch wel een meerwaarde om dat ook echt te kunnen voelen door in die ruimte te gaan staan. Hoe was dat voor jou? Je mag heel kort antwoorden, want je hebt daar al heel veel rond gezegd denk ik hè, als ik het goed begrijp.

J2. [00:38:54] Ik denk wel dat het hetgeen wat er bij opstellingswerk gebeurt, als ik de beschrijvingen hoor van mensen die dat eerder gedaan hebben. Dan denk ik niet dat je In de psychologie en in de filoOnderzoeker is er zoveel over geschreven dat er dus gewoon iets gebeurt wat je niet kunt vatten. En ik geloof ook niet dat door daar gewoon naar te kijken, dat je tot diezelfde ervaring komt, omdat

het iets anders vraagt dan alleen maar je ogen openhouden, zeg maar. Het openbaart denk ik gewoon iets wat... Die methode zorgt ervoor dat er dingen komen bovendrijven of die zichtbaar worden, wat volgens mij niet gaat, door alleen maar gewoon te kijken of na te denken over.

Onderzoeker [00:40:03] Ja en ik vraag mij dan soms af gaat dat dan over het werk? Gaan die dingen echt over het werk of gaan die over onszelf?

J2. [00:40:12] Oh voor mij ging het wel echt over het werk.

Onderzoeker [00:40:14] Ja. Hoe heb je de ruimtes ervaren waarin dat we de sessie hielden? Dat mag ook met de bezoekers erbij. Of ja, de setting eigenlijk.

J2. [00:40:33] Ja, ik weet nog, de eerste keer zaten we in die blauwe kamer met dat glaswerk in het midden en dat was best heel klein. Maar het fijne vond ik heel erg dat dat wat afgezonderd was en dat er dus eigenlijk niet zoveel bezoekers waren en dat die ruimte ook wel uitnodigde om daar op een vreemde manieren in te bewegen, doordat er obstakels waren. En dat gaf ook soms wat, vond ik, hele interessante perspectieven naar het werk toe, omdat je dan een plek inneemt waar je normaal niet zou gaan staan. En ja, ik vond bijvoorbeeld die grote witte zaal en de laatste keer. Dat vond ik ook heel fijn omdat daar dus heel weinig afleiding is en je dus echt door de soberheid van de ruimte en de ruime ruimte kun je echt één op één met dat werk geraken. En ik vind dat soms lastiger in die gekleurde zalen waar de dingen ook wat korter op elkaar hangen. Of ja, waar vaak ook die werken allemaal zo van die heel zware kaders hebben die dan ook weer wat afleiden. Ik vond het ook fijn dat in de de laatste oefeningen, bij de laatste keer, dat die ruimte ook heel groot was, dus dat we ook echt onze plek in konden nemen. Ik denk dat we ook echt die afstand, bijvoorbeeld van de vrouw die dan de schilder representeerde - dat we die afstand moesten voelen om te zien dat dat eigenlijk niet zo is. Ik was wel heel tevreden over de laatste keer. Ik vond echt eigenlijk alles heel, heel goed gaan, qua ruimte zeg maar.

Onderzoeker [00:42:54] Oké. Hoe heb je de tijd ervaren die we besteed hebben aan de sessie?

J2. [00:43:06] Dat vond ik de eerste keer langer duren dan de laatste keer. Bij die laatste dacht ik echt: hé is het al voorbij? Zitten we al hier? ja, ik weet niet. Ik zat er precies in en dat was alsof je zo in een flow daardoor ging.

Onderzoeker [00:43:33] Want dat vind ik dan altijd zo'n gekke vaststelling dat... Enerzijds duurt het eigenlijk best lang, vind ik, die sessies. Mensen hebben toch niet het gevoel dat we daar lang zijn en op het einde is wel iedereen heel moe.

J2. [00:43:48] Awel, dat klopt ja, dat is echt waar. Ik voel dat daarna ook ineens van: wow, ik heb eigenlijk best wel een flinke inspanning geleverd. Dat komt echt pas daarna.

Onderzoeker [00:44:06] Oké. Qua observeren. Ja, jij kan nog heel veel herinneren van die kunstwerken die we bezochten he? Dus ik weet niet waarom ik die vraag eigenlijk stel. Ik denk dat ik wil weten van: heeft dat kunstwerk nog betekenis voor jou nadien of zo?

J2. [00:44:31] Ja uhm. Toevallig heb ik de twee die we in de witte ruimte bekeken hebben, die van Jef Verheyen en dat met dat rood, die heb ik afgeprint en opgehangen, omdat ik voelde dat daar nog meer in te ontdekken was, zeg maar. Dat inspireerde me heel erg, terwijl ik daar denk ik anders me minder tot aangetrokken had gevoeld.

Onderzoeker [00:45:01] Boeiend. Er is nu een Jef Verheyen expo trouwens, hé?

J2. [00:45:08] Ja, ik had het ergens gezien en dacht ook wel van, ik wil eigenlijk wel gaan.

Onderzoeker [00:45:11] Ja het is naar het schijnt prachtig gedaan en mijn leerkracht kunstfilo Onderzoeker zei ook dat ze het naar bezoekerservaring echt top hebben gemaakt. Ja, en dat er een boekje bij is dat ook echt fantastisch is.

J2. [00:45:28] Misschien dat ik dan toch nog een keer ga.

Onderzoeker [00:45:34] Ik wou nog iets vragen rond... Of afchecken bij jou: Is het perspectief op het kunstwerk veranderd tijdens de sessie? Daar heb je eigenlijk ook al veel over verteld. Is daar nog iets dat je daaraan wil toevoegen?

J2. [00:45:48] Een nee, denk ik. Nee, ik denk dat dat echt wel ja.

Onderzoeker [00:45:53] Ja, daar heb je ook heel uitgebreid dat voorbeeld van die moeder gegeven, hè? Ja. Ja, dat vind ik ook een moeilijke. Dus ik heb mijn vragen opgesteld, maar ik ben hier nu ook aan het aftoetsen of dat dat dan de juiste vragen zijn.

J2. [00:46:10] Heel goed.

Onderzoeker [00:46:11] Het gaat ook over gevoel en emoties. Dat hebben we ook vaak vermeld nu. Maar wat heeft er nu voor gezorgd dat jij echt gepakt werd vanuit je eigen gevoel in de relatie met dat kunstwerk? Als die vraag te moeilijk is, mag je het ook zeggen.

J2. [00:46:38] Ik merk wel dat ik denk van: oh dit is lastig ja. Maar ik denk ik wel... Het feit dat ik die muziek was, en dus eigenlijk iets abstract. Ik weet niet. Ik vond het heel interessant om me daar toe te verhouden en dan is het wel... dan gebeurt er ook iets raar. Omdat enerzijds ben je normaal gezien altijd de luisteraar van muziek, dus je bent eigenlijk altijd de ontvanger. En nu ja, was ik muziek en dus was ik degene die de frequenties de lucht in stuurde. En dan is er een soort van mengelmoes tussen: hoe beleef ik muziek? Dat roept heel veel emotie op. En tegelijkertijd omdat het zo'n abstract gegeven is, was het ook precies alsof dat ik het dus gewoon was en dat ik niet per se degene moest zijn die de emotie daarrond moest voelen, zeg maar. Dat was juist voor degenen om me heen. En dat vond ik wel ja... Ik merk dat aan zowel een internal, ik weet niet meer hoe ik het in Nederlands moet zeggen... Je dat het een soort van dialoog werd of zo. Tussen mijn eigen emoties en zeg maar gewoon een soort van zijn.

Onderzoeker [00:48:41] De impact van jouw aanwezigheid op de anderen die daar dan iets bij voelen?

J2. [00:48:46] Ja, ja. Ja. Ja. Ja.

Onderzoeker [00:48:49] Ja, ja, dat is boeiend. Amai. Oh, je hebt zoveel boeiende informatie en ik denk hoe ga ik dat hier allemaal verwerken? Want dat is super complex.

J2. [00:49:02] Het is echt heel complex en ik vraag me ook echt af wat als ik gewoon een persoon had uitgebeeld? Dan vraag ik me echt af. Ik vond het een heel interessant gegeven. Ik merk dat het mij eigenlijk wel heel erg fascineert, in jouw onderzoek. Ja.

Onderzoeker [00:49:23] Oké. Ja, misschien ga ik die vraag ook toch nog stellen. Wat is het meest betekenisvolle dat je haalde uit de interactie met het kunstwerk? Dat heb je ook al wel een paar keer vermeld, maar is daar nog iets dat je wil aanvullen?

J2. [00:49:51] Ja, ik denk nog even kort, dat ik wel meer verbondenheid met het werk voelde. Want ik moet eerlijk zeggen de twee werken die jullie voor ogen hadden, dat zijn werken die mij eigenlijk heel weinig.... Ik vind die interessant, maar ik heb er weinig intrinsieke betrokkenheid bij. En door die oefening te doen, in het geheel wordt dat werk wat meer familiair of zo. Ja dat wel ja.

Onderzoeker [00:50:29] Je voelt er meer vertrouwdheid mee dan ofzo? Of is dat niet het juiste woord?

J2. [00:50:36] Nee, denk dat dat niet het juiste woord is.

Onderzoeker [00:50:39] Wat betekent familiair voor jou?

J2. [00:50:42] Ja, ik was ook aan het denken. Ik moet dat gaan uitklaren. Alsof dat je er meer begaan mee bent, zeg maar. Het is niet per se dat ik me er vertrouwd bij voel, want ik vind het nog steeds... Het staat nog steeds wel wat qua onderwerp en stijl en zo wat verder van me af. Maar het is wel zo dat je er een soort van affiniteit mee krijgt, dat je voelt van: ik ben me intrinsiek meer gaan interesseren daarvoor.

Onderzoeker [00:51:47] Ja, oké. Je hebt ook al iets gezegd over dat je je veilig voelde en goed voelde in de groep. Dat je je ook wel vrij en open voelde in het museum. Je hebt ook gezegd wat dat er bijdroeg aan die veiligheid. Dat was enerzijds dat gesprek op voorhand voeren. Datt het goed begeleid werd ook. Dat je in die onderzoeksetting ook vond dat je echt iets aan het doen was, wat betekenis had. Wat ook wel denk ik bijdraagt aan hoe goed je je daarin kunt bewegen. Is daar nog iets wat je aan toe wil voegen?

J2. [00:52:39] Ik denk dat het dat wel samenvat. Wat trouwens wel nog is... En dat vind ik ook fijn en dat is eigenlijk heel stom, want het is eigenlijk vooraf. Maar als je dus binnenkomt in het museum en zo gauw ik zeg van: ik doe mee aan het experiment van Onderzoeker, dat ze direct weten wie ik ben. En dat het helemaal oké is dat ik daar een armbandje krijg. Je wordt er heel fijn onthaald en bijna alsof je echt te gast bent. Dus dat vind ik heel fijn dat jij dat op die manier ook gefaciliteerd hebt, dat je het museum daar ook echt in mee hebt. En dus dat je op een andere manier onthaald wordt dan een anonieme bezoeker, zeg maar.

Onderzoeker [00:53:40] Ja, ze weten heel goed wat dat er aan aan de hand is daar, wat er gebeurt en ze faciliteren dat ook. Ja, dat is wel waar ja.

J2. [00:53:48] Ja, dat vind ik wel nog een heel belangrijk ding ook.

Onderzoeker [00:53:50] Ah ja, dat is goed dat je dat zegt. Want daar was ik mij niet zo bewust van, maar dat is wel een groot cadeau dat ik daar gekregen heb.

J2. [00:53:59] Ja, maar daar heb je natuurlijk ook zelf wel een rol in gespeeld.

Onderzoeker [00:54:08] Ja oké. Ik merk ook dat er iets is rond reflectie en persoonlijke groei of roldidentificatie, persoonlijke perspectieven. Is daar iets wat jij daaraan kan toevoegen? Ja, dat is ook een heel vage vraag. Mijn vragen zijn echt heel slecht. Heeft het voor jou ook op die persoonlijke level iets gebracht?

J2. [00:54:43] Uhm ja, ja. Ik verstond de vraag ook zo. Eigenlijk alsof je op zoek bent naar heeft het voor mij als persoon, heeft het op mijn identiteit impact gehad? Ja, ik vind het soms best wel lastig om in contact te komen met mensen die ik niet ken om daar iets van contact mee te zoeken zeg maar. En ik vond het wel heel... Ik was trots op mezelf dat het dat het zo makkelijk ging met die groep. Ja, ik denk dat dat wel... Ik vraag me af of het interessant is voor jouw onderzoek omdat het denk ik echt voor mij persoonlijk iets is. Ik heb gewoon het gevoel dat ik een beetje grenzen verlegd heb op dat vlak. Maar ik denk dat dat dan ook wel vooral ligt aan het feit dat jij er was en de manier waarop jij dat begeleidde. Ik denk als als jij er niet zou geweest zijn, had ik daar veel meer moeite mee gehad.

Onderzoeker [00:56:23] Dat er al een soort vertrouwde factor is. En als we het hebben over bijvoorbeeld die opstellingservaring, heb je dan zoiets meegemaakt waarbij bij dat je denkt van: amai, mij dit is echt belangrijk voor mij persoonlijk?

J2. [00:56:47] Ehm. Ik denk in het opstellingswerk an sich... Want ik vond dat ik altijd... als mijn moeder daarover verteld vond ik dat heel moeilijk om te vatten wat dat dan precies is. En dan ben ik daar een beetje sceptisch tegenover. terwijl ik heb dat nu echt zo mogen ervaren dat ik voel dat ik daar wel veel meer voor opensta. En dat ik nu ook merk van: ik weet niet of ik nou per sé nee zou zeggen als bijvoorbeeld mijn moeder zou vragen van: hé, zou je eens een keer mee willen proberen of zo? Terwijl ik dat daarvoor wel zou hebben. Omdat ik het gewoon eng vind, omdat ik dan niet weet wat er gebeurt en dan snap ik het niet. En dan houdt me dat heel erg tegen. In dat opzicht heeft het wel ook drempels verlaagd.

Onderzoeker [00:57:45] Ja, oké, dan zijn we denk ik min of meer rond. Dus ik heb een aantal thema's met jou overlopen. Wat is voor jou nu het belangrijkste? Misschien nog als finale vraag.

J2. [00:58:08] Goh. Ja. Ik denk als ik heel realistisch kijk naar gewoon de hele ervaring, dus ook de eerste, dan weet ik dat ik toen teleurgesteld was... of ja, teleurgesteld is een groot woord. Maar ik had wel de verwachting dat ik veel meer te weten zou gekomen zijn over het werk. En hoe voldaan ik me de laatste keer voelde toen dat ook effectief gebeurde. Ik denk dat het voor mij nog altijd wel in essentie echt gaat om die heel andere verhouding die je krijgt met een werk. En dat beschouwen gewoon een heel andere definitie kan krijgen daardoor. En nog veel meer dan, denk ik, persoonlijke ervaringen of zo. De kracht zit hem echt in het meer ontdekken over een werk?

Onderzoeker [00:59:22] Ik denk dat ik dat toch nog even nodig heb. Wat zouden bijvoorbeeld drie elementen kunnen zijn die jij meer hebt ontdekt in het werk?

J2. [00:59:34] Oké. Uhm. Doordat we de opstelling deden was ik me ineens heel, heel erg bewust van degene die het maakte en kon ik op een gegeven moment eigenlijk bijna visualiseren dat die daar voor stond en bijvoorbeeld zelfs misschien wel een hapje eten

gekregen had. Zo van dat hij daar echt wel.... Dat er een interactie gebeurde, zeg maar. En dat zie je niet als je dus alleen maar naar het werk kijkt. En ook de intenties van de personen die op het werk staan. Wat je merkt is dat ook soms de uitdrukkingen heel ambigu zijn. En dat is ook pas door dat je het begint uit te spelen, dat je op een gegeven moment voelt van: ja, nu zitten we op dezelfde golflengte. Dit is wat die uitdrukking is, zeg maar. En als laatste ook wat attributen in een schilderij kunnen betekenen, zoals bijvoorbeeld de muziekinstrumenten. Normaal benader je dat heel erg vanuit de symboliek. Terwijl dat nu was dat gewoon... Ja, hoe moet ik dat zeggen? Nu werd dat onderdeel van en dus ook gewoon de effecten die die attributen hebben, werden toen ook duidelijker. Dan wordt het niet meer zomaar een.... Ik vond dat ook zo bij dat schilderij, dat we bij de tweede oefening gekeken hadden. Voor mij die schuif, dat was zoiets apart dat dat... Gewoon omdat ik daar, zeg maar, zo ingezogen werd, terwijl normaal als je er naar kijkt, dan zie je gewoon: ja, die la staat open. Bijvoorbeeld iemand anders zei zo van: ja, oh, ik had eigenlijk die la willen dichtdoen want dat is niet ordelijk. Dat is zo gek omdat dan dat effect van die attributen, dat komt tot leven. Ik denk dat het dat in essentie wel is, dat je eigenlijk door het opstellingswerk dat dan eigenlijk al die verschillende aspecten uit dat werk, dat je die een een stem geeft. Dat het echt actoren worden die communiceren met elkaar, die invloed hebben op elkaar. En dat ervaar je of dat voel je niet in die intentie, als je daar gewoon naar aan het kijken bent.

Onderzoeker [01:03:04] Ik denk dat je het daarmee echt heel mooi beschreven hebt. En die laatste vraag die ik gesteld heb, een heel belangrijke vraag is die ik nog te weinig gesteld heb aan de anderen.

J2. [01:03:25] Ja, ik denk dat het toch interessant is om... Ook het feit dat je voelde dat je het nodig had, zegt ook al genoeg, denk ik. Maar ik denk inderdaad dat het toch wel interessant is om er even in te duiken, want het maakt je wel bewust van dingen. Het is veel specifieker.

Onderzoeker [01:03:48] Ja, en ik denk dat we dat ook echt moeten, op het einde in zo'n nabespreking, vragen aan mensen. Misschien om toch nog eens terug te gaan naar dat werk en eigenlijk alleen nog maar die vraag te stellen.

J2. [01:04:02] Ja, ja. Want ik merkte ook dat heel veel mensen echt over hun beleving willen praten. Dus misschien is het wel fijn om daar ook wel ruimte toe te geven, maar ik denk dat het wel interessant is om ook echt even nog die analyse te maken en dan misschien ook echt gewoon voor het werk.

Onderzoeker [01:04:24] Klopt, ik denk dat ook. oké. Is er nog iets dat niet aan bod is gekomen en dat jij toch nog kwijt wil?

J2. [01:04:40] Ik denk dat je het wel goed gecoverd hebt, zeg maar, met je vragen.